בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ד בניסן תשס"ד (15 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ד בניסן, **9** ימים, שהם שבוע **אחד** ו**שני** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **כ"ד בניסן**, בשנת תש"ח (5708-1948), **הוקם הדואר העברי של מנהלת העם** לפני קום המדינה.
לקראת סיום שלושים שנות שלטון המנדט הבריטי, ב- 13 באפריל 1948, פרסמה מחלקת הדואר המנדטורי הנחיות בדבר סגירת 15 בתי הדואר וסוכנויות הדואר והפסקת כל שירותיהם בפרק הזמן שבין ה- 13 באפריל ו- 5 במאי. הנהגת היישוב החליטה להיערך במהירות כדי למנוע השבתת שירותי הדואר והתקשורת ליישוב היהודי, שמנה ערב הקמת המדינה כ- 650,000 נפש. תקופת "מנהלת העם" (הנהגת היישוב), שהייתה תקופת מעבר בין שירותי הדואר המנדטוריים ובין אלה של מדינת ישראל שעמדה לקום, החלה ב- 3 במאי (היום, כ"ד בניסן) והסתיימה ב- 14 בו. במהלך אותם שבועיים השתמשו כל בתי הדואר בבולי "מנהלת העם", שהונפקו למעשה על-ידי הקרן הקיימת לישראל בתוספת הדפס רכב של המילה "דואר" בצורות שונות. באותה תקופה הותרו לשימוש גם תוויות כופר היישוב ובולי המנדט. שבועיים לפני תום המנדט יצאה מנהלת העם בתוכנית פעולה, שעיקריה היו הודעות לציבור ועובדי הדואר היהודים על הכוונה להמשיך את סדרי הדואר במתכונת שהייתה נהוגה עד אז, הכנסת בולי דואר קק"ל לשימוש זמני והכרה בהם כבולי דואר לכל דבר, והנהגת חותמות בבתי הדואר עם הכתובת "מנהלת העם" במרכז החותמת, ושם היישוב בשוליים. פעילות זו של מנהלת העם התקיימה בצורה סדירה ברוב חלקי הארץ, והתבטאה בהפעלתם של 80 סניפי דואר; פעילות זו היוותה למעשה את התשתית להופעתם המיועדת של בולי "דואר עברי" והקמת הדואר של מדינת ישראל. עם הכרזת המדינה ב- 14 במאי הגיעה תקופת "מינהלת העם" לסיומה.
http://www.postil.com/newmail.nsf/heb/history15?opendocument]]

=השבת אנחנו **מברכים** את **חודש אייר**. ראש חודש אייר יהיה ביום **רביעי** וביום **חמישי**.=
השבת אנחנו גם מחדשים את הנוהג ללמוד מ**פרקי אבות**, פרק אחד מששת הפרקים כל שבת. לימוד זה, הנוהג בשבתות הקיץ מפסח ועד סוכות, מתחיל השבת בפרק הראשון. משנה ט"ז בפרק א': **רבן גמליאל אומר: עשה לך רב, והסתלק מן הספק, ואל תרבה לעשר אומדות.** בסיפור של אתמול, ראינו ש'גיבור' המעשה רַבֶּ אשר, הלך מיד להתייעץ עם רבו. אך '**רב**' אינו תמיד צריך להיות רב. לפני שנים רבות, בשעה שחמי (גם הוא היה רב אשר!) חתם על חוזה רכישת ביתו מבעל הבית, האחרון הציע לו ולי (ליוויתי את חמי) לשתות "לחיים!" חמי הסתייג, דבר שהיה תמוה בעיניי כי היה רגיל לעשות כן. הוא היה אדם שאוהב את הבריות. כיוון שלא הבנתי אותו, אני כן הסכמתי להרים כוס. כשיצאנו מהבית, חמי פונה אלי ושואל: "הלא ידעת שאלה הם הימים שלאחר חג הפסח? והאם חשבת שאולי בעל הבית לא מכר את החמץ שלו (הוא אינו חובש כיפה)? וחמץ שעבר עליו החג אסור בתכלית האיסור...? וממה אתה חושב שהמשקה שלו עשוי?"

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 18[46]
צאת השבת (ב"ש): 19[45]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ד בניסן תשס"ד (15 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"עשה לך רב, והסתלק מן הספק..."

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 18[46]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 19[45]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.